

भूयमाने लोके इहलोके भवः ठक् अनुश० द्विपदद्विः
रेहलौकिक तद्गवे लि० ।

इहामुत्र अव्य० इह च अस्तु च इ० । एतल्लोके परलोके च
“इहामुत्रार्थफलभोगविरागः” वेदा०सा० ।

इति वाचस्ये इकारादिवर्षशब्दार्थनिरूपणम् ।

ई

ई अव्य० ई किप् । १ विषादे २ दुःखभावनायाम् ३क्रोधे
४अनुकम्पयाम् ५प्रत्यये ईसन्निधौ ७संबोधने च । भेदि
न्यामयं सान्ततया पठितः । प्र०साधुः ।

ई स्त्री अस् विष्णोः पत्नो ङीष् । लक्ष्म्याम् ।

ई कान्तौ (इच्छायाम्) गतौ व्याप्तौ क्षेपे भोजने सक० गर्भ-
ग्रहणे अक० अदादि अनिट् पर० । एति ईतः
इयन्ति । ऐत् । ऐषीत् । इयाय इयतः । एता एष्यति
ऐष्यत् । “ईतः । अस्यात्मनेपदित्वमपि “न हि तरणि-
रदीते” दिक्पराधीनवृत्तिः” कविक० टी०दुर्गा० ।

ई याचने द्विक० आत्मने० अदादि अनिट् निरु० ।
ईते इयीत ईताम् । ऐत । ऐष्ट । इये । “आ वोदेवाश
ईमहे वामं प्रत्यध्वरे” यजु० ४,५ । “अजस्रं वर्मसी-
महे” यजु० २६,६ ।

ई गतौ दिवा०सक० अनिट् आत्म० । इयते ऐष्ट । ईतः
“पद्मैरन्वीतवधुसुखद्युतः” माघः । ईङ्-गतौ मल्लि० ।

ई च दर्शने पर्यालोचने च भ्वा० आत्म० सक० सेट् ।
ईचते ईचोत ईचताम् ऐचत ऐचिष्ट ईचाम्-बभूव आ-
स-चक्रे-ईचिता ईचिषीष्ट ईचिष्यते ऐचिष्यत । ईचितव्यः
ईचण्योयः ईच्यः ईचिता ईचितः ईचित्वा वीच्य । ईच-
णम् ईचा । ईचमाणः । कर्मणि ईच्यते ईच्यमाणः ।
धातुनिर्देशे इचितः ईचिः । “न धर्मद्वेषे वयः समो-
च्यते” न कामदृष्टिर्बचनीयसीचते” कुमा० । “तदैचत
बहु स्यां प्रजायेय” श्रुतिः । “स प्रजापतिरीक्षां चक्रे”
श्रुतिः “सर्वभूतस्यमात्मानं सर्वभूतानि चात्मनि । ईचते
योगयुक्तात्मा” गीता । “कथमीक्षामहे सर्वे, दुर्द्वेषेण ।
तवेक्षितम्” भा०व०२६८श्लो० । “ऐचिष्ट पुंभिः प्रचि-
तान् स गोष्ठान्” भट्टिः वेदे पदव्याख्यासोऽपि “कश्चिद्धीरः
प्रत्यगात्मानमैक्षदात्तचक्षुरमृतत्वमिच्छन्” कठो० । प्र-

एन शुफाशुभालोचने च तद्योगे शुभाशुभसंबन्धिनि चतुर्थी ।
“राधील्योयस्य विप्रन्नः” पा० । “यदीयः विविधः प्रन्नः
क्रियते तस्मिन् चतुर्थीत्वर्थः । “कृष्णाय ईचते गर्गः प्रष्टो
गर्गः शुभाशुभं पर्यालोचयतीत्यर्थः” सि०कौ० । “ईचतेनर्ग-
शब्दम्” शा०सू० । “कारणे ईचित्वत्त्ववशात्” भा० ।
अधि+विवेचने अधीचते “कुहकचकितो लोकः सत्येऽध्यपाय
मधीचते” हितो० ।

अनु+अनुचिन्तने । “तामन्वीचत इयं वै वल्मीकवपेयम्”
शत०ब्रा० ६,३,३,५ । “अन्वीचमाणोरामस्तु विषस्य
भ्रान्तचेतनम्” रामा० ।

अप-आकाङ्क्षायामनुरोधे अवधिनियमे च । “अपेक्षते
प्रत्यवसुत्तमं त्वाम्” कुमा० । “अपेक्षन्ते न च केहं न पात्रं
न दशान्तरम् । परोपकारनिरतामणिदीपा इवोत्तमाः”
उद्भटः । “किमपेक्ष्य फलम् पयोधरान् ध्वनतः प्राच्यते
वृगाधिपः” किरा० । “द्वित्वादयः पराङ्मान्ता अपेक्षा-
बुद्धिजामताः” “अपेक्षाबुद्धिनाशाच्च तेषां नाशः प्रकीर्तितः”
भाषा० । “शब्दोव्यङ्गकत्वेऽधीनतरमपेक्षते” सा०द० ।
“सापेक्षत्वेऽपि गमकत्वात् समासः” पा०भा० । “सा प्रक्रिया
या कथमित्यपेक्षा” मीमा० । “नदीशः परिपूर्णेऽपि
मितोदयमपेक्षते” चन्द्रा० ।

वि+अप+विशेषेणापेक्षयाम् । “न व्यपेक्षत ससुनुसुकाः प्रजाः”
रघु० । “व्यपेक्षमाणौ सहसोतयागतौ” रामा० । “समर्षः
पदविधिः” पा०भा० व्यपेक्षाऽव्यपेक्षापक्षद्वयसुपन्य-
स्तम् । तत्र व्यपेक्षापक्षोमतान्तरणे उपन्यस्तः स च
शुक्लविरुद्धत्वात् कैयटविररणादौ दूषितः “वाक्यवत्
सा व्यपेक्षाऽपि वृत्तावपि न हीयते” भर्तृ० । सा च शब्द-
बोधियोगिन्याकाङ्क्षारूपा आकाङ्क्षाशब्दे विवृतिः ।

अव+चानुषदर्शने । “योत्स्यमानानवेक्षेऽहं य एतेऽत्र समा-
गताः” गीता । “अवेक्षमाणोमहतीं सुहृन्मुहुः” माघः
सत्यक्पर्यालोचने च । “यदवोचदवेक्ष्य सुन्दरी” किरा० ।
अनु+अव+पर्यालोचने अनुसम्बाने च “सूक्ष्मतां चान्वेक्षेत
योगेन परमात्मनः” मनुः ।

अभि+अव+भोजनार्थेक्षणे । “यजमानस्य पशूनभ्यवेक्षते” शत०
ब्रा० ११,१,५,११, “अभ्यवेक्षते अभ्यवहर्तुं पश्यति” भा० ।
परि+अव+समन्ताद्दर्शने । “ततो वाचस्यतिर्जज्ञे तं मनः
पर्यवेक्षते भा० आश्व०२१श्ल० ।

प्रति+अव+प्रतीत्य पर्यालोचनया दर्शने । “अयेसां प्रत्यवेक्ष-
माणो जपति” शत०ब्रा० ५,३,४,२० ।